

behandlede Lønningslove, hvorvidt Thinget vil gaa med Hensyn til de lavere Klassers Lønninger, Alderstillæg og Tillæg til Pension. Stillingen er nemlig den, at naar det ærede Thing, som just ikke er meget talrigt idag, vedtager at forkaste dette Forslag eller vedtager Noget, som strider mod Ændringsforslaget under Nr. 8, altsaa holder sig til Mindretallet, saa slaar det der et Princip fast, som Udvalget uundgaelig maa tage Hensyn til i de følgende Love. — Jeg maa ligeoverfor den ærede Finantsminister gjøre opmærksom paa, at vel er dette Forslag stillet af mig alene, men det er en given Ting, at Mindretallet, som ikke er med til Forslaget under Nr. 8, nødvendigvis maa stemme for Ændringsforslaget. Det fører jo altsaa med sig, at de, som ikke ville gaa saavidt som Ændringen under Nr. 8, ville gaa til at stemme for Ændringen her. Jeg skal ikke opholde mig videre ved det, da Tiden er saa langt fremrykket, men kun fremhæve to Ting meget stærkt. For det Første: Naar man binder sig ligeoverfor den ærede Finantsminister her ved Toldloven, kan det ikke hjælpe ved de andre Loves Behandling at sige: Det gjorde vi kun overfor Finantsministeren; thi enhver Minister vil gjøre det gjældende og ikke alene gjøre det gjældende, men gjøre det gjældende med Grund, at hvad vi skulle tage Hensyn til, er ikke de enkelte Ministre, men de forskjellige Stater, man behandler, og det Princip, man slaar fast ved Toldloven, vil man blive bunden til i alt Fald ved de to Stater: Post- og Telegrafvæsenet i meget større Grad. Det var det ene. — Hovedpunktet er altsaa dette, at man gjør et Princip gjældende, som senere vil gjøres gjældende ved Love, som ere meget beslægtede, og det Andet er, at de ogsaa ville blive gjorte gjældende ved Love, som ikke ere i den Grad beslægtede. Det kan ikke undgaa, at, om man vedtager eller ikke vedtager et Forslag som f. Ex. det om, at en Embedsmand skal lønnes med en Begyndelsesgage af 5,000 Kr. eller ikke, har en meget betydelig Indflydelse paa senere Loves Behandling, thi det er jo gjenneemgaaende Principer, og naar ærede Medlemmer ikke her lægge Mærke til den Indflydelse, som dette Ændringsforslag kan have ved Afstemningen over Nr. 8, saa maa de tilregne sig det selv. Udvalget er nødt til under andre Loves Behandling at lægge mere Vægt derpaa, end det i Virkeligheden selv gjør, fordi de ikke have været opmærksomme paa, at denne Lov som den først behandlede har en anden Betydning end de andre. Principer kunne jo nemlig ikke tages idag og forlades imorgen. Man vil som det ærede Medlem fra Svendborg Amts 5te Valgkreds (Sjægsbro) sagde, finde sig bunden og kan ikke saaledes komme fra det. For mit personlige Vedkommende har det ikke saa Meget at betyde, men for Konsekventerne med Hensyn til de følgende Love har det Meget at betyde, om man vedtager det af mig stillede Ændringsforslag eller ikke.

Finantsministeren (Estrup): Jeg haaber, at det ærede Medlem, der nu satte sig, ikke har taget min Bemærkning før om, at det ærede Medlem stod ene, fortrydelig op. Jeg har ikke tvivlet om, at ærede Medlemmer i Salen vilde følge det ærede Medlem, jeg holdt mig kun til, at det ærede Medlems Navn staar ene ved Ændringsforslaget. Om virkelig dette Ændringsforslags Vedtagelse eller Ikke-Vedtagelse skulde faae en saa vidtgaende Betydning, som det ærede Medlem udtalte, nærer jeg dog nogen Tvivl. Naar man ser hen til, at det Hele dreier sig om, hvorvidt der skal kunne gives et 5te Alderstillæg efter 25 Aars Tjeneste, forekommer det mig, at det ikke bliver saaledes anvendt paa hele den Del af Embedsstanden, der kan siges at være ligestillet med disse, at det kan faae nogen stor Betydning. Man maa vistnok erkjende, at det er nærmere Undtagelse end Regel, at der opnaas over 25 Aars Tjeneste i den samme Stilling. — Hvorfor jeg tog Ordet, var kun for overfor det ærede Medlem for Holbø Amt 3die Valgkreds (Tauber) at udtale, at jeg selvfølgelig er fuldstændig enig med ham i, at, naar dette Thing eller den anden Del af Rigsdagen foretrækker at blive staaende ved det Bestaaende fremfor at gaa ind paa et nyt Lovforslag, ja, saa bliver det derved; men det ærede Medlem maa kun indrømme Regjeringen den samme Ret og altsaa ikke udtrykke sig saaledes, som om Regjeringen dog her maatte tage imod, hvad Thinget byder. Dmtrent saaledes lød det ærede Medlems Udtalelse for mig, og det var kun det, der foranledigede mig til at gjøres en Indsigelse. — Jeg ønsker endnu kun at lægge et godt Ord ind for Hovedtanken i Ændringsforslaget under Nr. 8, nemlig den, at give vedkommende Embeds- og Bestillingsmænd Tillæg i Forhold til den Tid, de have tjent, og ikke i Forhold til den Tid, deres Medtjenere have tjent. Det forekommer mig, at der ikke kan være Spørgsmaal om, hvad der i og for sig er det Fornuftige, og jeg ser ikke, at der til Forhvar for den nugældende Bestemmelse om kun en vis Kvantitet, et bestemt Antal Alderstillæg i Klassen kan siges Andet, end at det kan være forsvarligt under en trykket finantsiel Tilstand at sikre sig, at man ikke under Navn af Alderstillæg skal komme til at betale mere ud end netop dette; thi Saameget er klart, at, naar Alderstillægene fastslaas til visse Portioner, bliver Udgiften det ene Aar efter det andet nøiagtig den samme, og man veed indtil en Krone, hvormeget man har at betale hvert Aar, hvormod det er selvfølgelig, at Summen af Alderstillægene, naar disse betales i Forhold til Vedkommendes Tjenestetid, bliver foranderlig og umulig kan beregnes med den samme Sikkerhed eller fastslaas ved Lov. Det forekommer mig, at der ikke kan være Stygge af Tvivl om, hvilket af disse Systemer der i og for sig er det hensigtsmæssigste, det korrekteste, og det forekommer mig kun at være forsvarligt at blive